

излѣзе по инспекция на казармитѣ и Военното училище. Придворниятъ проповѣдникъ Кохъ пристигна. — Срегнахъ Стоянова на улицата. Ще заминава следъ единъ часъ съ шейна презъ Русчукъ съ Анева и Матей Поповичъ. — У Климента. — Обѣдвахъ съ Анева (Weaner), говорихме за Свищовъ, иска да превежда моята история на български (!!) — Въ министерството молба отъ музикантитѣ, консулство въ Франкфуртъ, писмо отъ Houdek. Отговорихъ на Пертесъ. Телеграфирахъ на майка си. — У Стоилова. Спахъ у него малко на канапето. Излетъ съ Стоилова съ кола до Балиефенди [Княжево], за пръвъ пжтъ; София отъ вѣнъ: остра зима, студъ снѣгътъ на вълни по полето; цѣли облаци врани надъ града; blauer Dunst [синя пара]; високиятъ Балканъ, яснитѣ контури на Витоша, червениятъ небосклонъ, Бояна и Драгалевци. — У Стоилова. На 6 ч. разпредѣление на дворцовитѣ подаръци на слугитѣ, придворнитѣ стражари и деца. — Между децата имаше едно отъ Раосоки въ Дебъръ, Спиро, въ народна дебърска носия, хубаво момче, князътъ го намѣрилъ въ Рахово. Christbaum [коледно дърво] на градинаритѣ. Присѣтствуваха повече отъ 40 души. Кохъ държа кжса проповѣдь. — Стоиловъ вечеря у чичо си. Мене между това ме пипна на улицата Адженевъ, макаръ че ме болѣше силно главата, и дойде съ мене въ гостилницата; Sieglitz als Weihnachtsabend. — Следъ вечеря отидохъ у Грекова, тамъ бѣха и Атанасовичъ, Агура, Адженевъ, Стоиловъ и Храновъ. Отложи се изданието отъ сѣбота за срѣда; нѣма латински букви у „Витоша“. Финансовъ комитетъ: Адженевъ, Атанасовичъ, Начовичъ, Климентъ. Прочетохъ скицата за уводната статия (гласове за конституцията). Храновъ за Румелийското събрание (сухо). Агура превежда отъ „Journal des Débats“ — прекрасенъ стилистъ, откритие. Помѣщение за редакция.

25 декемврий, четвъртъкъ. Коледа. Праздниченъ студень день. На 10 ч. въ фракъ отидохъ у княза съ книгата „Handelsstrasse und Bergwerke“. Долу сж Hogguer и Начовичъ, оставена е книга за разписване, подписаха се най-напредъ Начовичъ, азъ, Адженевъ. Увалиевъ ме заведе при княза. Предадохъ му книгата als Zeichen meiner tiefsten Ergebenheit und unbegrenzten Hochachtung [въ знакъ на моята най-дълбока преданность и безгранично уважение]; казахъ, че по-рано съмъ работилъ върху Балканския полуостровъ теоретически in der Gelehrtenstube [въ стаята си на ученъ], сега че съмъ повиканъ отъ него да работя и практически, което е било всѣкога моето желание. Князътъ: Sie haben mir sehr grosse Dienste erwiesen [Вие ми указахте много голѣми услуги]. За съдържанието на книгата: азъ за Далмация. Кохъ. Азъ: 25 интеллигентни хора има въ София. Консервативенъ вестникъ; „Витоша“ нищо не струва. Augsburger Allg. Zeitung — радвало го сатиристичното описание. Князътъ: адреси отъ всички